

JORGE LUIS BORGES

Leopoldo Lugonesnek

Elmarad mögöttem a tér lármája, és belépek a könyvtárba. Szinte testemen érzem a könyvek nehézkesét, a rend derűs légkörét, a varázslatos módon megőrzött, mumifikált időt. Balra-jobbra a józan álomba mélyedt olvasók pillanatnyi profiljai rajzolódnak ki a szorgos lámpák fényénél, mint a miltoni hypallagében. Emlékszem, ez a retorikai alakzat egyszer már eszembe jutott ezen a helyen, ahogy az a másik, szintén környezetleíró epitheton, a *Lunario*¹ kopár tévéje, valamint az *Aeneis*ből származó hexameter, amely hasonló vagy még nagyobb lelemény: *Ibant obscuri sola sub nocte per umbras.*

Ezen elmélkedem, míg az irodája ajtaja elé érek. Belépek; váltunk néhány alkalomhoz illő, szívélyes szót, és átadom ezt a könyvet. Ha nem tévedek, Lugones, maga nem vetett meg engem, és örült volna, ha valamelyik munkám elnyeri a tetszését. Erre sosem került sor, ezúttal mégis a lapokat forgatja, és helyeslően elolvas egy-egy verssort, talán mert a saját hangjára ismer, vagy mert az épkezláb elméletet többre tartja a silány gyakorlatnál.

Ezen a ponton, mint víz a vízben, feloldódik az álom. A tágas könyvtár körülöttem nem a Mexikó utcában van, hanem a Rodriguez Peñában, és Lugones, maga harmincnégy elején megölte magát. A valószerűtlen jelenet hiúságom és nosztalgiám szüleménye. Bizonyára (mondom magamnak), de holnap én is halott leszek, időnk összerosódik, a szimbólumok világában elvész a kronológia, és bizonyos értelemben igaz lesz a kijelentés: elhoztam magának ezt a könyvet, ön pedig elfogadta.

Fordította Orbán Gábor

Orbán Gábor

(1975, Budapest):
franciából, spanyolból fordít irodalmi műveket (Fred Vargás, David Foenkinos, Benoît Duteurtre, Fogwill, Leopoldo Lugones, Silvina Ocampo).
Magyar irodalommal foglalkozó, francia nyelvű honlapot szerkeszt: litteraturehongroise.fr

¹ *Lunario sentimental*: Lugones 1909-ben megjelent, nagy hatású verseskötete. [A ford.]